

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Animae Illvstres Ivliae Cliviae Montivm Marchiae
Ravenspurgi Morsae Annexarvmqve Provinciarvm E
Monvmentis Calamo R. P. Theodori Rhay. Societatis Iesv
Redivivae**

Rhay, Theodor

Neobvrgi Ad Danvbium, 1663

XX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10835

(ære suo fundato) eidem seipsum inclusit, pluris humilem Cistertiensem, quàm altissimam suam familiam æstimans, CHRISTI *familie* perpetuo idcirco Iure adnumerandus. *Ex Appar. Gelen. & Annalibus.*

XX.

S*erenissimus* WOLFGANGVS WILHELMVS
 Sex Parentibus PHILIPPO LUDOVICO
 COMITE PALATINO, & ANNA CLIVIÆ ac IULIÆ
 Ducissâ A. post Deum Hominē M. D. LXXVIII
 natus, primam ætatem Lutheranismō, & adol-
 lescentiam literarum meditationi, equitandi, ve-
 nandi, armâque tractandi studijs consecravit:
 reliquum eius vitæ tempus plenum laborum
 curarumque fuit, ut fatali *serenissimi sui Avunculi*
 IOANNIS WILHELMI IULIÆ CLIVIÆQUE
 Ducis &c. casu, inter varias ipsius cōpetentes *Pro-*
vincias, earum ius sibi assereret; quarū & simul-
 tanē gubernationē obtinuit, donec de *Romana*
Apostolicâ Religione suspectus, eâdem A catholici
 illum exuere conati sunt. Quorum artes cum ipse
 virtute, scientiâ, fortitudine, felicitate militari
 arcis Iuliacensis expugnatione frequenter lu-
 deret, potenti Germaniæ Principum, ad Pro-
 vincia-

vinciarum clades damnâque evitanda intercessi-
 one; *Provisionali ipsi* divisione Iuliæ, Montes,
 annexæque aliquot Provinciæ cessere. Inde
Heroicis serenissime MAGDALENÆ BAVARIÆ
 PRINCIPIS *virtutibus* (DEO fortunante, orbéque
 Catholico applaudente) captus *eandem Spon-*
sam thalamique consortem elegit; cuius eruditâ
 pietate, ardentique virtutum exemplo, & Mi-
 nistrorum in enodandis fidei quæstionibus im-
 potentiâ ita motus est, ut fidei Catholicæ
 publicam Professionem moliretur, plurimis li-
 cet obstantibus, qui Publicâ ab invidia tutum
 servatûmque cupiebant, monentes *ore Catholi-*
cismum prosciberet, *animo coleret*; quibus ille
Spiritu planè Principali respondit, *Catholicismum,*
vobis & mundo coram si negem, celo coram
 CHRISTVS *me negaturus est.* Ac proinde *San-*
ctissimo TRIADOS Festo DUSSELDORPII *in ma-*
xima æde, anno ab orbe restaurato M. DC. XIV
 inter continentem Catholicorum occursum,
 Provinciarûmque publicam congratulationem,
 ex Concilij Tridentini præscripto, Romanæ
 Apostolicæ, Catholicæ fidei Professionem e-
 didit, inviso â nato Lutheranismô Exemplo,

quo

quo iam ex omnibus Germaniæ splendidissimis familijs aliquot, ad similes Heroicos ausus allectos læti videmus. Virtus verò eius hîc non stetit; sed (ut erat excellenti charitate) agnitam veritatem alijs, ac suis vel maximè communem optabat. quo fine reverendis Patribus Capuccinis, Recollectis, Monialibus S. Teresæ, Virginisque Añuntiatae & alijs Religiosis Monasteria, Tempa, Coenobiâq; varia erexit; & vt quàm sibi curæ luventus esset probè instituta, ostenderet, quatuor Societatis IESV in ditionibus suis Collegia, & totidem domicilia munificentissimè instituit, ac omnino (S. Henrici Imperatoris exemplo) triginta plurâve templa restauravit. *Divorum in ijs ossa, & corpora*, magnis laboribus, & impensis quæsitâ collocavit; ad eos scilicet instruendos, qui impium Sanctis bellum inducunt, horum cineres & manes eruunt, & igni, vel undis damnant; sacram supellectilem, vestem, vasa, omnémque templorum ornatum tam copiosum instruxit, ut neque ianuxæ tutelam gerentes voluerit profano cultu munus suum obire. Voti causâ, sæpius Divorum Religiosa vestigia summâ ubique cum veneratione exosculatus est; Processionibus ab alijs,

H;

vel

vel à se, tum pro communi necessitate, tum pro *unici dilectissimæque Filij* incolumitate institutis, rigido etiam cælo, semper interesse solitus. Sodalitatibus & Congregationibus nomen dabat; neque supremum eius Magistratum, in tanto licet fastigio constitutus, gerere abhorrebat. Quotannis in *Domini sacra COENA* pedes duodecim viris abluit; quos & veste, & pecuniâ, alijsque donis ornavit, Mensæ dapes intulit, & animos quoque huiuscemodi convivarum refecturus, verbis accomodatis ad pietatem inflammavit. Plenam ære, quoties foras prodivit, manum circumtulit, cum vacuâ nullum à se passus inopem abire, ut proinde *pau-perum ipsum greges*, Sancti STEPHANI instar hinc inde vallarent, ipsamque etiam crumenam spe lucri raperent; quorum ille importunitate ac pedore minimè motus, omnes suavissimè dimittebat. Et cum sæpissimè aulicâ sub veste splendidam paupertatem (non nisi munificâ regentium manu) levandam non ignoraret, eos non semel ad gratiam à se petendam urgebat; diem cum Tito Flavio Vespasiano perdidisse ratus, quâ non singulari ali-

quem

quem beneficio affecisset; sciens illud Apostoli: beatius esse dare, quàm accipere. Otijs erat fugientissimus, ut omnium iudicio, plus pro pupillis, subditis, Patriâ scribendo, causas examinando, cancellariam ipsam frequentando laborârit, quàm ij ipsi, quorum id muneris, officijque esset. Hominum Sacratorum aspectu, præcipuè delectabatur; itaque suæ altitudinis fastigium, Christianâ modestiâ temperabat, ut summos, medios, infimos, aut vilissimæ fortis homunciones à colloquijs minimè arcendos existimaret, sed omnes, maximè subditos, paternè complexus, donis, verbisque lenissimis fovebat. Accedebat in quotidiana victûs ratione temperantia; oderat ebriosorum clamores & intemperiem, ipse inter lautas etiam (quas rarò instaurabat) cœnas ter bibere, rarò sæpius consueverat, molestè ferens si quis alterum ad pocula, ebrietatem, haustûsque æquales provocaret. Iniuriarum adeò erat immemor & obliuiscus, ut, quod adulando Cicero de Iulio Cæsare, Nihil oblitisci soles, nisi iniurias, hoc de ipso genuinè affirmaretur. Rem Divinam, quot diebus seriùs quidem subinde, sed tamen seriò piêque gravissimis licet
tot

tot Provinciarum curis pressus, audiebat, ac frequentissimè per annum, præmissâ Exomologesi, PANE SACRO animam reficiebat. neque stas trium horarum preces, horas quoque diurnas seu nocturnas, nisi morbis impeditus, neglexit. Tristitia æquè, ac læta animo sustinebat imperterrito. neque in adversitatibus à conversione ad fidem orthodoxam frequentissimis, aliud ei symbolum erat, quàm vulgare illud: *In Deo mea consolatio* Quibus Sanctis in operibus dierum meritorumque plenus, repentè deficiens, curis secularibus omnino abire iussis, arbitro conscientie advocato accuratè noxas deposuit, ac mox *supremis* maximâ pietate, SACRAMENTIS munitus, licet paulatim respirare visus, die tamen in-eunte, ad quintam matutinam, exquisitis cum CHRISTO & Virgine, eius MATRE colloquijs, suavissima eorum nomina ingeminando, piè animam Cælo dedit. Dux multis nominibus felix; quod semper primi illius, quem initio conversionis altè sibi fervorem impresserat, ad ultimum vitæ punctum constantissimè retinuerit. *Quod* NEOBURGICVM PALATINATVM, ab impotenti Lutheranorum Dominio, in *Catholicam*

*tholicam libertatem asseruerit, quod IULIAM, in
 utramque Religionis partem claudicantem, ere-
 xerit, velut alter labentis Patriæ Atlas, reli-
 quâsque Provincias in Orthodoxa fide conser-
 vârit, quod subditos, bello ardente, magnâ ex
 parte servârit, & HEREDEM, post se, & quin-
 que deiti NEPOTES, FAMILIÆ firmamenta con-
 tra spem in spem reliquerit; sanctissimôque
 demum fine quieverit. CORPVS eius (CORDE
 eiusdem ad dilectissimæ sibi CONIVGIS LIPSANA,
 ut vivens statuerat, NEOBURGVM transmis-
 so) Sarcophago inclusum piâ Serenissimi FILII
 PRINCIPIS curâ maximâ cæremoniâ funerali-
 que Pompâ, Templo Societ: IESV ab ipso erecto
 (vt testamento mandârat) illatum est, vbi
 & hac cum Epigraphe quiescit:*

SIste! VVollfgangI VVILhelMI

hæC PrInCiplS aVLæ est:

HeI! patrls hIC patrlæ sVaVIter

ossa CV bent.

XXI.

COLONIÆ Agrippine ad gradus B. MARIÆ
 Virginis Elevatio B. RICHEZÆ, quam stirpe
 PALATINAM, POLONIÆ Reginam matrimonia
 I *omnium*